

til den startkapital, de har sat ind. Det rører så fundamentalt ved det, som hr. Ole Vagn Christensen har sagt flere gange: Vi rører ikke ved skattesystemet.

Jamen vi er nødt til også at gennemtænke de her problemer, for der er mange, som har en god idé, men som ganske enkelt ikke tør. De tør ikke sige deres gode, faste job med pensionsopsparing og alt muligt op, fordi de ved, at hvis de først gør det og springer ud i det og starter noget op selv på den idé, som de selv havde, så bliver de klippet bagefter. Og de har ikke mange muligheder for at komme tilbage i deres gamle job, og så står de med store problemer.

De tør ikke, for hvis de dags dato skal ud og låne penge, så skal de på det nærmeste have en statsanerkendelse, inden de overhovedet tør gå i gang. Ellers kan de ikke få penge til det. De kan ikke få lån. De kan ikke få opbakning. Og så er de på den.

Derfor har vi en hel nation fyldt med iværksættere, som ganske enkelt bliver frarådet at prøve selv. Og ved på den måde at skille mulige iværksættere fra får vi færre arbejdspladser, og så har vi Socialdemokratiet, der står og siger: Hvad sker der med alle de her arbejdsløse? Og når de rigtig skal være flotte og sige: Nu har vi gjort noget ved arbejdsløsheden, så har vi sat dem over på overførselsindkomster.

Det er også derfor, vi kan se i alle de her fine statistikker, at der er færre arbejdsløse.

De er flyttet over på overførselsindkomster!

Og de, der starter som iværksættere, har fået ydelse til at starte selv.

Det er forkert. Vi er nødt til at give dem mulighed for selv at prøve at starte.

Ministeren siger, vi skal give bedre rammer for selvstændige. Jeg er så enig, som det overhovedet kan lade sig gøre, jeg glæder mig til det arbejde, der skal sættes i gang, og jeg er utrolig glad for, at der i dagsordenen står nogle terminer. Det er 1. marts, og det er i hvert fald inden jul, at vi skulle være færdige med det endelige. Jamen det er nødvendigt, og det er nødvendigt her og nu! Ellers sætter vi det danske samfund i stå.

Det er blevet påstået – også fra hr. Kjeld Rahbæk Møllers side – at vi er en lønmodtager-nation. Det er korrekt. Det er jo også det, jeg har prøvet på at sige. Vi skal over mod at være en selvstændighedskultur af iværksættere. Meget rigtigt. Men er der nogen herinde eller ude i landet, der tror, at man kan uddanne sig ud af det? Er der nogen, der virkelig i deres fulde alvor

tror på, at man kan lære skolebørn, at de nu ikke skal tænke på sikkerheden i en lønmodtager-kultur, men skal blive selvstændige – hvis de ikke får lov til også at tjene penge på det? Det tror jeg ikke på. Det er der nok heller ikke mange andre der gør.

Så det, vi gennem uddannelse skal lære dem, er selvfølgelig, hvilke værktøjer de skal bruge. Vi skal lære dem grunduddannelsen, vi skal lære dem at få inspiration til selv at finde ud af, hvad det er, de er bedst til, og hvad det er, de gerne vil være med til at starte eller hjælpe andre med at starte.

Det er i virkeligheden det vigtigste af det hele. Administrative byrder er vi jo enige om. Det, som ministeren sagde om de administrative byrder – alt det bøvl, som ministeren ærligt og redeligt sagde det var – kan næsten ikke siges bedre. Jeg tror ikke, der er nogen, der er uenige. Jeg håber på, at resultatet bliver godt til gengæld, for det er jo nok så væsentligt.

Det er også blevet sagt, at offentlige virksomheder i Danmark har en ganske særlig evne til at tage arbejdet ind til sig selv, for de ved jo selv bedst. Og hvad er det, vi ser gennem de senere år? At kommuner, amter, ja, også staten i stedet for at privatisere siger: Jamen vi ved jo lige præcis, hvordan det skal laves, så det kan vi såmænd lige så godt selv gøre, så ansætter vi bare nogle flere, så står de ikke i arbejdsløsheds-køen, og så er det hele jo fint og i orden.

Er der bare en, der har overvejet, hvorfor de er offentligt ansatte og ikke privat? Er det ikke, fordi de i virkeligheden i deres tryghedsnarkomani har det bedst ved at være et sted, hvor de ikke kan afskediges, hvor der altid er en kasse, der betaler, hvis der var noget, der gik galt? Det er faktisk grunden til, at det offentlige ikke duer til at have den slags virksomheder, og grunden til, at det skal ud til de private, for det er dér, man tør tage chancen, det er dér, man har risikoen, og det er dér – med et meget uartigt ord – profitten bliver tjent. Eller rettere sagt: at man tør tage en gevinst og også tør tabe.

Jeg mener ikke, vi skal synes, at profit er et uartigt ord. Hvis ikke de private virksomheder har en mulighed for at få noget gevinst, så er der ikke mere privat tilbage. Så har vi kun det offentlige til at køre al virksomhed, og så har vi kun det store ragnarok, fordi vi alle sammen skal betale til det, og det bliver til en overpris ud over al grænse. Og så bliver der højere skatter, og så kører vi videre i den skure, og det er det, vi skal have vendt.